



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1778**

**VD18 90118871**

§. 101. Pax inter Lutheranos & Calvinistas incassum tentata.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

portenta, mentisque ac præconceptæ Sæc. XVII.  
opinionis monstra. A. C. 1634.

## §. CI.

*Pax inter Lutheranos & Calvinistas  
incassum tentata.*

Nunquam Lutherani ardentius fidei unitatem, vel ut ajunt, fraternitatem aut saltem mutuam tolerantiam exoptabant, quam cum Cæsarem, ceterosque Principes Catholicos hoc tempore summis viribus eo intentos cernerent, ut fidem Apostolico-Romanam in Germaniam, omnesque Imperii Status, unde Protestantium armis expulsa erat, revocarent: Tum enim ad opprimendos Catholicos nil magis necessarium fore censebant Lutherani, quam ut non modo consilia & arma, sed potissimum Religionem, cujus dissimilitudo animorum odia generat, cum Calvinistis sociarent. Enimvero non paucos non modo operis difficultas, sed propriæ etiam detegendæ ignominie formido absterrebat; probe enim prospexerant, quod vel, non sine summo dedecore, fateri cogerentur, se nescire, quinam sint fundamentales fidei suæ articuli: vel quod cum præjudicio articulorum fundamentalium, seu veritatis Divinæ cum adversariis suis transi-

Sæc. XVII. transfigere deberent: nec difficultatem

A. C. 1634. submovebant axiomata illorum, quæ

tanquam conciliandæ pacis fundamentum posuere non modo mutuam tolerantiam, sed etiam quod quivis in quavis Religione salutem æternam consequi valeret, neque Lutherani a Calvinistis in fidei fundamentis dissiderent: si enim tam Lutherani quam Calvinistæ Præcones identidem ex pulpitis suis clamant: Ecce! hic, non illic esse Christum, & ex Divina admonitione sine dispendio æternæ salutis cum heterodoxis quoad fidem & cultum non esse conversandum &c. si etiam Calviniani absolutæ gratiæ defensores acerrimi Lutheranos & Arminianos gratiæ universalis vindices damnant, hosque fundamentum fidei convellere propugnant, eosque, ne inde confusio in Ecclesia oritur, nequidem ut fratres tolerant, quæ ratione unio sperari poterit, nisi una pars a fidei suæ articulis discedat, vel hos fuisse fidei articulos neget? Unde haud mirum, quod non modo Pareus Lipsiensis, Carentonienses, pluresque alii in hujus concordiæ negotio semper consueto, id est, nullo successu laborarint. Nondum tamen spem abiecerat Joannes Duræus, natione Scottus, secta Calvinianus, qui hoc item anno Lipsiensis colloquii successu de-

*Vid. Synod. Dor-  
drac. &  
Collat. Hag.*

*Vid. Supra  
l. 198. §. 3.  
pag. 379.*

ceptus, aliquot Gallorum Prædicantium, & Mortoni, Davenantii, & Halli Anglorum Præfulum sententias de pacis rationibus inter Protestantes usurpandis, pluresque alios libros de hoc argumento edidit, hocque anno Francofordiam ad Congregatos ibi Ordines profectus, sua eis consilia exposuit, a quibus tamen nisi vaga verba die decima quarta Februarii in responsis retulit: Obstiterant quoque eidem ceteris vehementius Saxonicæ Prædicantes, atque inter eos præcipue Matthias Hoe Aulicus Declamator, qui etiam Calvinistarum mores & doctrinam nigro penicillo depingens, luculenter demonstrare nitebatur, Calvinistas cum Arianis, & Turcis convenire. Nec Duræo scripta plurimum Ecclesiarum judicia de concepta hac pace palam protulisse profuit, quominus eidem exprobraretur, quod tanquam privatus Præco absque vocatione hoc negotium suscipere præsumeret, priusque ac potius intestina Religionis suæque Ecclesiæ dissidia & monstra componere, quam externos conciliare studeret: Tandem vero Duræus a suis quoque desertus, omnem concordiæ spem abiecit, non alio laboris sui emolumento, nisi quod Orbi manifestum reddiderit, quod tam Calvinistæ quam

Sæc. XVII.  
A. C. 1634.

Sæc. XVII. quam Lutherani in hanc usque diem  
 A. C. 1634. quid divina fide certo credant, & cre-  
 dere teneantur, ignorent: quocirca  
 tam fervide omnibus tanquam primum  
 unionis fundamentum inculcabat, ut  
 præprimis in rebus fidei discordias tol-  
 lerent, *quas tamen tolli in Ecclesiis vis-*  
*unquam posse dicebat, nisi prius fundamen-*  
*talia a non fundamentalibus, si non ex-*  
*acte, saltem aliquo modo, tandem eviden-*  
*ter distinguant.*

## §. CII.

*Explosa Calvinistarum jactantia de*  
*Ecclesiæ Græcæ consensu ob*  
*Cyrilli Lucaris Patri-*  
*archæ confessionem.*

Jæger. *hist.* Eodem tempore, quo Calvinistæ suam  
*Eccl. l. 4.* sectam Lutheranorum accessione  
*cap. 8.* augustiorem reddere, frustra adlabo-  
*Vid. supra* rabant, de illius augmento ex publica  
*l. 190. §. 31.* fidei Confessione a Cyrillo Lucare Pa-  
*tom. 55. &* triarcha Constantinopolitano edita,  
*l. 196. §. 87.* præcoci nimis tripudio gloriabantur.  
*p. 637. t. 58.* Præ ceteris autem hoc anno Thomas  
*Simon. de* Mortonus Dunelmensis Episcopus in  
*Frid. Orient.* sua ad Duræum epistola sat confidenter  
*Eccl. contra* hæc perscripserat: „Proponamus ob oculo-  
*Trans.* los nostros, per Deum vos oro atque obte-  
*Allatius de* stor, Ecclesiam græcam, quæ jam confra-  
*Eccl. Occid.* *cons.* *termi-*  
*& Orient.*  
*cons.*